

Р: Толкова имаше от последната, последната година май толкова бяха.

И: Ама толкова са ви часовете, в смисъл, защото, където аз съм учила, са 40 минути...

Р: Да бе, 40 минути... ама тя нещо намаляваше и тя часовете, нещо ли и аз не знам, но много малко карахме специално по английски и по другите чужди езици, които там бяха само английски и руски. И просто ги пренебрегвахме, пък да ти кажа и честно, ние много често бягахме от тези часове... тва за мен едно основно образование не е нищо.

И: Добре, ако имаш възможност и пари най-вече, би ли...

Р: Да продължа да уча?

И: Да, би ли продължил да учиш и евентуално след това висше. Би ли направил такова?

Р: Висше би трябвало да направя поне едно... Ами там може да изкараш там и 16 висшета, в смисъл може да имаш висше по образование по еди си какво...

И: Не е толкова лесно, колкото звучи, обаче в същото време голяма тръпка е.

Р: Да де, но ако имаш желанието и средствата...

И: Да, а какво искаш да учиш?

Р: Журналистика... Аз по принцип бях и такова, работех, не че... така де работех като журналист се води в едно квартално такова вестниче бяхме направили... но беше отдавна, преди 3 години и ние бяхме основателите на този вестник. Аз отговарях за рубриката там... за спортната рубрика. Имам така горе долу... нали пак ни бяха идвали да ни обучават там за въпросите, така както тебе, там ходи, защо, кво, накъде... нали трябва като напишеш нещо да е по-грамотно написано... Да, аз съм питал... няма никакви проблеми, ама като тръгна да пиша, аз мога да го правя, но няма да е такъв вид, който трябва да бъде (мл.18, Ф, м.).

Да се насочим сега към респондентите от квартал „Христо Ботев“, като най-напред си припомним техния образователен статус:

– 1 жена е завършила VIII клас и 3 жени са завършили средно образование в 94-то СОУ с професия „оператор на шевни машини“; една от завършилите средно образование работи като чистачка и продавачка; и четирите са омъжени и отглеждат децата си;